

Pola veka pčelarenja

Paja Orešković je rođen 1940. godine. Osmogodišnju školu je završio u Starčevu, edukaciju je nastavio u školi učenika u privredi gde je završio još tri razreda. Radni vek je proveo kao električar. Seća se vremena kada se struja uvodila u Starčevo i kako su tadašnji meštani reagovali na mogućnosti koju je ona pružala. Godine 1960. prvi put dolazi u kontakt sa pčelama i od tad je pasionirani ljubitelj pčelarstva. Odlaskom u zasluženu penziju prestaje sa aktivnim radom kada je struja u pitanju a penzionerske dane je posvetio pčelarstvu. Paja je danas predsednik i jedan od osnivača Društva pčelara "Starčevo". Bitnijih planova za budućnost nema, osim da prenese znanje i iskustvo na mlađe generacije kada su u pitanju prednosti pčelinjih proizvoda.

Recite nam za početak nešto o vašem odrastanju u Starčevu?

- Rođen sam u siromašnoj porodici. Imali smo za osnovne potrebe, gajili smo stoku ali nismo mogli da jedemo meso svaki dan. Sve je bilo proračunato za celu godinu. Na svu sreću pored obaveznog četvorogodišnjeg školovanja ja sam odlučio da učim dalje tako da sam u to vreme bio jedan od retkih koji je završio osmogodišnju školu. Opet kažem, na sreću, otac mi je bio promišljen čovek, shvatio je da je struja posao budućnosti pa je predložio da odem na zanat u Školu učenika u privredi. Prvu godinu sam završio za montera, kasnije je električna centrala "Pančevo AD" otvorila nove pogone a meni je pripala struka instalatera. Nakon završenog zanata automatski sam primljen na posao a radno mesto mi je bilo određeno u Starčevu. U to vreme starčevačkim atarom su hodala krda svinja, tek je počela da se uvodi struja, bandere su bile od bagrema pa onako nezgrapne, krive.,,

Da li su naši sugrađani bili upoznati sa prednostima elektrifikacije?

- U početku u kuće se uvodila struja tek toliko da domaćinstvo ima jednu ili dve sijalice. Kasnije su ljudi shvatili prednosti pa su počeli da traže da im sijalica sija i ispred kuće. Danas to zvuči smešno ali tako je izgledao sam početak elektrifikacije. Vremenom su počeli da kupuju električne uređaje i aparate a danas smo tu gde jesmo, život je daleko lakši. Sećam se da sam, kao šegrt, radio na povezivanju trafoa kod ulaza u park a preko puta tadašnjeg boravka - na današnjem ulazu na Trg neolita. Naravno da je normalno da se stvari menjaju, tako je taj trafo dotrajao i logično je da se zameni novim, savremenim, kao što je to i učinjeno.

Kako je izgledao vaš prvi kontakt sa pčelarstvom?

- Sticajem okolnosti, radio sam na uvođenju struje kod Josipa Radočaja. Onako mlad i pun energije, mnogo sam voleo da jedem slatkiše, što mi je i danas omiljeno. Sve vreme dok sam radio na rukohvatu mi je bilo lonče sa medom, pa kada ga pojedem Josipova tetka bi ga ubrzo ponovo dopunila. Jednog dana me je pozvala da vidim kako pčele prave med. Kada sam video kako košnica izgleda iznutra i kako pčele imaju organizovan sistem rada shvatio sam da ustvari želim da se bavim pčelarstvom. Prve pčele koje sam imao došle su mi same na drvo ispred kuće. Košnice sam već imao od tasta koji je u Starčevo doselio sa Korduna a pčele koje je

poneo sa sobom usput su uginule. Šezdesete godine prošlog veka, moji su počeci pčelarenja a već 1972. sam bio ozbiljniji pčelar sa 10 košnica.

Kada ste postali član pčelarskog društva?

- Godine 1972. sam se učlanio u pčelarsko društvo u Pančevu, iako počeci organizovanog pčelarenja u Starčevu datiraju iz 1946. godine, ali se društvo rasformiralo. Kasnije, 1989. godine, pojavom varoe, krpelja koji napada pčele, društvo se ponovo formiralo, da bi se opet ubrzo ugasilo. Napokon 2000. godine osnivamo pčelarsko društvo gde smo odmah u startu krenuli sa ozbiljnim radom. I danas funkcionišemo a iza nas su 15 godina ozbiljnog rada i velikih uspeha. Odmah na početku smo krenuli sa edukacijom zainteresovanih početnika pčelara, učili ih sve tajne pčelarenja. Organizovali smo nabavke potrebnih lekova, potrošnog materijala, organizovali predavanja eminentnih stručnjaka što je rezultiralo da i danas postojimo.

Jednom godišnje organizujete izložbu pčelinjih proizvoda?

- Sve je počelo idejom da, na dan tada seoske slave Svetog Pantelejmona, u porti crkve, kao društvo, organizujemo prodajnu izložbu pčelinjih proizvoda. Sveštenik Zoran Maletić je sa oduševljenjem prihvatio ideju i tako je sve počelo. Kasnije smo u okviru "Dana druženja" a na dan crkvene slave Ognjena Marija, izložbu pčelinjih proizvoda preselili u centar Starčeva, da bi na kraju na isti dan tradicionalno postavka bila na Trgu neolita. Na izložbi se mogu naći svi mogući proizvodi za koje je zaslužna pčela: posetioци imaju mogućnost da "zavire" u tajni život pčela pošto imamo minijaturnu košnicu od stakla. Pčelari se mogu upoznati sa inovacijama u pčelarstvu, razmenjuju se iskustva, znanja a sve u svemu taj dan je jedno lepo druženje za sve ljude dobre volje.

Da li imate za kraj neku poruku za sugrađane?

- Čuvajte prirodu i svoje okruženje. Kada god imate priliku, posadite jedno drvo. Zdrava priroda je lek opstanka naših budućih pokoljenja. Potrudite se da živite zdravo i ugledajte se na pčele. Marljivim i organizovanim radom, zajednica postaje zdrava i jaka.